

stadsbestuur. Hoewel wij dus niet kunnen zeggen of Boudijn Fijck op dat moment schepen was, is het zeker dat hij toen reeds behoorde tot kringen, die in nauwe verbinding met het stadsbestuur stonden.

Hij is ongetwijfeld één van de meest vermogende Rotterdammers geweest. In de gedwongen lening betaalde hij bij de eerste zetting acht guldens, bij de tweede zetting twintig guldens⁷⁵). Met een totaal van 28 guldens kwam hij op de tweede plaats in de lijst van contribuanten in deze lening. In datzelfde jaar pachtte hij het vleesambacht, waarvoor hij 100 pond aan de stad moest betalen⁷⁶). Zijn optreden als geldschieder van Daniël van Cralingen in 1431 en zijn deelname aan de koop van het gerecht in 1438 zijn een duidelijk bewijs voor zijn grote rijkdom.

Zonen van hem werden later baljuw, schout, burgemeester of schepen. Dirk Boudijnsz. van Hove was schout in 1436⁷⁷) en schepen in 1437/38; zijn broer Claes Boudijnsz. bekleedde dit ambt in 1439/40⁷⁸). Beiden waren dus schepen in jaren dat hun vader burgemeester was, een praktijk die door de bestuursregeling van 1440 werd verboden. Hoewel dit verbod, even als het verbod om meerdere jaren achtereen deel uit te maken van het stadsbestuur, mede gericht lijkt te zijn tegen een te grote macht van Boudijn Fijck en zijn familie, hebben zijn nakomelingen een belangrijke rol gespeeld als leden van het gerecht en de vroedschap, tot 1572 toe⁷⁹).

Human Dirxz. van Teijlingen was bij de gedwongen lening van 1426 de hoogst aangeslagen Rotterdammer. In totaal betaalde hij bijna 36 guldens, acht guldens meer dan Boudijn Fijck⁸⁰). Human Dirxz. heeft echter een veel geringere rol in het stadsbestuur gespeeld. In 1421/22 was hij burgemeester, terwijl hij, voorzover bekend, twee keer schepen geweest is, in 1424/25 en in 1427/28⁸¹). Op 16 september 1426 ging hij met de schout en één van de burgemeesters naar een vergadering met de hertog van Bourgondië en de Hollandse steden in Leiden, waar gesproken werd over de verdediging van het land tijdens de afwezigheid van hertog Philips⁸²).

Hoewel men hem, op grond van zijn aanslag in de gedwongen lening, als de rijkste Rotterdammer zou kunnen beschouwen, heeft hij weinig accijnzen gepacht. Zowel in 1426 als in 1429 pachtte hij de zoutmaat, één van de minder dure accijnzen⁸³). In 1426 had hij bovendien, samen met de weduwe van een zekere Jan Geerlofsz., de Oostwindmolen 'in ewighen pacht'⁸⁴).

Over eventuele bestuursactiviteiten van Human Dirxz. na 1428 is niets bekend. Dit is enigszins verwonderlijk voor een dergelijke